

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-01-26
Besvaras senast
2016-02-09

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2015/16:331 Våld och trakasserier på asylboenden

Under hösten 2015 har Sveriges asylmottagningssystem utsatts för stora påfrestningar. I synnerhet uppgiften att inkvartera människor i väntan på asylbesked har varit förenad med stora svårigheter. Situationen har förvärrats av att upphandlingar behövt göras om för att anläggningar inte mött kraven som föreligger. I december blev det klart att standardkraven för asylboenden sänkts i syfte att kunna bereda fler plats.

I december ställde jag en skriftlig fråga, 2015/16:404, till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson där jag uppmärksammade den växande situation med oroligheter och motsättningar som ett utbrett problem på asylboenden. Framför allt framträder rapporter om kristna som utifrån kristofobiska motiv utstår trakasserier, hot och våld. Särskilt utsatta är konvertiter som övergått från islam till kristen tro. Det är en specifik problematik men handlar om en grundläggande mänsklig rättighet som kränks. I ministerns svar på frågan avstår ministern från att benämna den särskilda utsatthet som kristna asylsökande lider i dessa fall, trots att jag särskilt pekade på denna faktor i min fråga. Problemet är särskilt graverande med tanke på att det i flera av fallen handlar om kristna som flytt undan förföljelse på grund av religiös övertygelse. Och vad avser kristna från Irak så talas det nu från FN i termer av ett pågående folkmord mot etniska och religiösa minoriteter. I Irak har på några år den kristna gruppen minskat från ca 1 300 000 till i dag 250 000 varav merparten finns i irakiska Kurdistan där de fått skydd. Andra har sökt asyl i Sverige just på grund av den livsfara de hamnat i efter att ha konverterat till kristendomen. Den som sökt en fristad i Sverige riskerar alltså återigen förföljelse, vilket naturligtvis är oacceptabelt.

Genom de kontakter jag har i det civila samhället, men också genom egna möten med asylsökande, får jag ta del av hur samma förföljelse som nu utplånar den 1 700 år gamla kristna närvaron i Irak fortsätter i Sverige.

Ett par exempel får representera det som pågår:

1. På ett asylboende har en man med muslimsk bakgrund under fyra månaders tid utsatts för allvarliga hot, där fem personer hotat med att döda honom då han konverterat till kristendomen. Han upplevde direkta hot och trakasserier men hörde också dessa personer tala om att förgifta honom. En polisanmälan gjordes och han tvingades flytta till ett annat

asylboende där hoten fortsatte. Han vill nu dra tillbaka sin anmälan på grund av rädslan att förlora sitt liv.

2. En annan man på ett asylboende har hotats med att dödas då han vägrar delta i fredagsbönen med muslimer som bor på asylboendet. Det har tydligt framgått att hoten har sin grund i att han är kristen och vägrar delta i bönen som inte hör till hans religion. Personerna som hotar honom spelar upp musik om IS, där sångtexterna uppmanar till våld mot ”de otrogna”. Migrationsverket har kontaktats, men en förflyttning av personen i fråga kunde inte ske och hoten fortsätter med jämna mellanrum.

Den person som hotat och utsatt en annan person för våld och trakasserier på ett asylboende drabbas sällan själv av förflyttning i samband med att gärningar uppdagas. I stället är det brottsoffret som tar den konsekvensen. Det är inte rimligt att följder manifesteras enbart avseende brottsoffret. Hot och våld måste få konsekvenser för förövaren.

En fara med de religiösa kränkningar som beskrivs från asylboenden är att de förs vidare och får slå rot i det vidare svenska samhället. Från vissa förorter i Sverige inkommer skildringar om att kristna känner rädsla för att exponera sin tro, exempelvis med advents- och julprydnader i fönster, då lokala fundamentalistiska krafter misstycker.

Ministern hänvisar i sitt svar till mig att om det förekommer brottsliga handlingar i Migrationsverkets boenden så ska det anmälas till polisen. Samtidigt vittnar många inom polisen hur svårt ansträngd man är inom kåren. Rapporter i DN kring insats Alma om att polisens ansträngningar kodas på ett sätt (291) som döljer dess omfattning är också mycket graverande. Oroligheter på asylboenden tar mycket tid, och behovet av tolk försvårar dessutom konflikthanteringen. Magnus Isaksson, verksam inom Växjöpolisen, vittnar i SvD den 18 december 2015 om hur 75 procent av patrullerna under en kväll var upptagna med att försöka beivra bråk på boenden. I DN den 21 januari 2016 vittnar poliskällor om skenande totalkostnader på grund av alla uttryckningar till asylboenden.

Migrationsverket har i en skrivelse (diariernr A486.356/2015) till Polismyndigheten begärt behörighet för ordningsvakter att tjänstgöra på en lång rad boenden där incidenter varit frekventa. Polismyndighetens bedömning är att de inte kan vara närvarande på plats i den utsträckning som behövs utan att det

får negativa konsekvenser för utförandet av andra mer prioriterade uppgifter.

I min tidigare skriftliga fråga drog jag parallellen till hbtq-certifierade boenden och undrade om certifierade boenden för kristna ska behövas. Det bör dock understrykas vilket nederlag detta vore. Samhället kan inte kapitulera inför intolerans, varken på grund av religiösa tillhörigheter eller sexuell läggning. Det måste råda nolltolerans för sådana brott. Alla ska känna sig trygga på ett asylboende.

Med anledning av det anförda vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson vilka åtgärder han är beredd att vidta för att asylsökande kristna ska känna sig trygga ute på asylboenden.

Mot bakgrund av det som har framförts vill jag också fråga om ministern tänker ta några lagstiftningsinitiativ eller vidta någon annan åtgärd för att förstärka skyddet för dem som drabbas av hatbrott, hot eller trakasserier.

.....
Désirée Pethrus (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors